

Redacția: Administrația, 11, Bulevardul
 Nr. 19. — Anul LXI.
 Preț: 10 cr. sau 80 bani.
 Publicația este în limba română.
 Adresă: Brașov, Duminecă 25 Ianuarie (6 Februarie) 1898.
 Redacția: Administrația, 11, Bulevardul
 Nr. 19. — Anul LXI.
 Preț: 10 cr. sau 80 bani.
 Publicația este în limba română.
 Adresă: Brașov, Duminecă 25 Ianuarie (6 Februarie) 1898.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

(Număr de Duminecă 4)

„Gazeta” iese în săptămânal.
 Abonamente pentru Austro-Ungarie:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la cele ale colectorilor.
 Abonamentul pentru Brașov:
 administrațiunea, piața mare, țergul Inului Nr. 80 etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 On dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. s. 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 19.—Anul LXI.

Brașov, Duminecă 25 Ianuarie (6 Februarie)

1898.

Isprăvile poliției din Peșta.

Până mai ieri alaltăieri se părea numai, că maghiarisatorii și-au eșit cu totul din sărite, dér de ađi încolo, după năzdrăvăniile ce le sevășesc, orî cine va trebui să ăică și să recunoască, că și-au pierdut mințile.

Nu puțin a contribuit la această vestitul toast dela Budapesta al împăratului Germaniei. De atunci, maghiarisatorii cu mic și mare sunt păliți la cap, nimeni nu mai poate sta de vorbă cu ei, pe nimeni nu mai vor să-l asculte îndată ce nu ține isonul laudelor umfiate și nemeritate, ce li-s-au făcut pe neașteptate în amintitul toast princiar.

Deputatul sas Meltzl, — căruia i-au strigat în dietă să mērgă mai bine în Dresda, decât nu-i place maghiarisarea forțată a numelor funcționarilor și servitorilor de pe la gări — va sci să ne istorisescă mai multe despre starea scrintită a creerilor voinicoșilor maghiarisatori.

În nespusa lor fuduliă și îngâmfare șovinistii jidano-maghiari nu mai știu ce să începă și ce să facă, ca să arate lumii cât de grozavi sunt ei când li-se ațită mânia.

Astfel, neavând altă trebă, s'au apucat să clocescă prin foile lor o „revoluția valahă”. Lumea va ađi — și-au gândit ei — ce conspirații urzesc Românii în contra statului unguresc, și se va minuna apoi de tăria cu care acest stat va sugruma mișcarea revoluționară, într'aceea însă li-se va da un nou prilej maghiarisatorilor de a tăia în carnea naționalității române urgisite din Ardeal, Bănat și Țera-unguresc.

Acesta a fost planul, ce s'a pus în lucrare mai întâiu în orașul și ținutul nostru.

Uneltirile polițiștilor secreți, cari, după cum s'a dovedit, au fost trimiși aici anume dela Peșta, sunt cunoscute cetitorilor noștri; le este asemenea cunoscut, că ele n'au avut nici un rezultat, afară de acela, că au blamat pe guvern, ca și pe polițaii lui.

Blamagiul a fost atât de mare, încât guvernul se lapadă acum de uneltele lui și declară totă atacerea privitoare la „revoluția valahă” de-o păcălălă, ce au suferit-o gazetele unguresci din partea unor răspânditori de faime mincinoșe.

Noi păcălăla nu o vedem, însă réua voință față cu Românii o vedem destul de limpede pe partea gazetelor jidano-maghiare.

Acum adversarii noștri vor să trecă așa numai cu ușurătate peste noua calumnia și insultă cu care au lovit în față poporul nostru. Ei nici nu se gândesc a cerceta cum s'a putut, ca cu călcarea legilor și cu deplina ignorare a autorităților legale instituite, să se întempele năzdrăvăni și ticăloșii ca cele petrecute la perchișițiile domiciliare din Bacifalēu și Purcăreni.

Ce le pasă celor dela Peșta, decât se vatămă libertatea și se încalcă domiciliul unor cetățeni de a doua mână, cari vorbesc limba valahă și n'au nici o însuflețire pentru maghiarism? Și ce le pasă lor de legi și de competența legală a autorităților judecătorești și comitatense, când vorba e să-și facă chef în paguba Românilor?

Adevărul este, că despre perchișițiile făcute în comunele amintite n'au avut nici cea mai mică cunoștință nici autoritățile administrative, nici cele judecătorești din Brașov. Totul s'a pus la cale numai dela Peșta.

Casul acesta arată destul de viu, că statul acesta e stat curat polițienesc și că de toate se poate vorbi aici, numai de un stat de drept nu.

Vom vedé acum ce va face tribunalul din Brașov, după ce este provocat de preoții violați în domiciliul lor, să cerceteze faptul, care după lege se pedepsește ca delict.

Publicăm mai jos arătarea făcută la tribunal din partea preotului dela Bacifalēu, din care se vede totă mișelia procederei în complotul acesta al poliției secrete.

Cu această ocaziune vom căpăta

o nouă dovadă despre aceea, cum se respectă legea și libertatea cetățenescă în Ungaria, despre care a dis domnitorul german, că a intrat în rândul statelor culte europene.

Situația în Austria.

În Austria nici o schimbare până acuma, care ar îndreptăți speranța într'o apropiată împăcare a naționalităților de acolo.

Lupta din „Reichsrath” și de pe stradele Vienei, a fost straplântată în dieta din Praga și pe piețele acestui oraș. Dér totuși s'a vădut o deosebire. Deputații nemți din Boemia n'au făcut obstrucțiune și în dieta de aici; era vorba ca deputații germani să iese din dietă cu țoții, dér s'au mai gândit și au rămas totuși acolo.

Er cât pentru conflictele dintre studenții germani și plebea cehică din Praga, a intervenit guvernul și poliția și s'au luat mēsurî severe pentru a împiedea ori-ce escese de ură națională.

Dér tocmai prin mēsură ce a luat-o, oprind pe studenți din Praga de a mai purta colorile reuniunilor studenților și de a-se plimba cu ele pe strade, guvernul și-a aprins erăși paie în cap. Germanii, cari sunt ađi mai uniți ca ori și când, au luat această mēsură, ca o vatămare a națiunii lor, și au pus la cale, ca studenții germani dela toate universitățile și academiile din Austria: din Praga, Viena, Graz, Innsbruck și Brünn să facă grevă, adevă să nu mai mērgă la prelegeri până ce guvernul nu-și va retrage mēsurile în contra studenților din Praga și nu va da voiă studenților germani de acolo să porțe erăși neîmpedeați colorile și însemnele reuniunilor lor germane.

Dintr'asta s'a născut și o altă incurcătură. Studenții slavî, cari sunt foarte mulți la număr în Graz, Brünn și mai ales în Viena, au protestat în contra grevei colegilor lor ger-

mani și au pretins să se continue prelegerile.

Astfel s'au născut conflicte foarte aspre între studenții slavî și germani. În Viena mai ales studenții slavî s'au împotrivit energic în contra sistării prelegerilor. O deputația a lor a mers la rectorul și i-a predat o rezoluțiune a adunării lor scrisă în limba latină numai ca să nu se folosescă de limba germană.

Astăđi la toate școlile superioare din orașele amintite nu se mai țin prelegeri, și nu se scie cât-va mai dura această stare de lucruri excepțională, mai ales că-i va fi foarte greu guvernului să capituleze înaintea mișcării studentesci.

Intr'aceea ministerul-Gautsch se pregătesce a ținé nouă conferențe cu conducătorii Germanilor și a Cehilor din Boemia. Scopul lui este de a face să se înțelégă cât decât și cu unii și cu alții asupra nouelor ordonanțe de limbă, ce voesce să le dea în cursul lunei acesteia, și în cari voesce să schimbe acele dispozițiuni în contra cărora s'au fost plâns mai mult Nemții, fără însă a scurta dreptul de limbă al Cehilor.

Resultatul acestor conferențe este însă foarte indoelnic.

Organizațiunea muncii naționale.

IV.

(Articol final.)

Un al treilea pas pe calea progresului, și cel mai însemnat între tote, ar fi înființarea de societăți de agricultură pe regiuni și comitate — cu interese pur locali și regionali pentru îmbunătățirea cultivei vitelor și înființarea de lapterii societare sistematice, la nivelul cerințelor și tehnice moderne. Tocmai ramura această ar fi cea mai importantă dintre toate și ar permite folosirea neîntrecutelor pășuni de munte și ducerea lor până la cel mai înalt grad de dezvoltare.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Bătaia lui Dumneșeu.

(În limba bucovineană).
(Fine.)

Vremea tăcea și trecea. Toderăș se făcea din ăi în ăi tot mai mare și mai frumos, dér osul lui nu se deprindea nici cu o muncă. De vrea badea Petre să ducă pe Toderăș cu el la plug, lelea Firuța începea: dora nu o să rămân acasă singură ca cucul; hargatele le trimit cu demăncare la lucrători, hargatii sunt la câmp, eu cum o să inving singură acasă? Cine să-mi aducă lemne la bucătăria? Dér la viței cine să dee? Dér la purcei?

Și așa Toderică sta tot pe lângă ole cu mă-sa, că dora era dragul mamei, puilul mamei, trumușelul mamei. Și badea Petre încă, ca bun creștin ce era, se gândia în totă

forma: De nu-l port cu mine la plug de micuț, atunci când va fi mare i-or puți cornele plugului și s'a alege din el omul cel mai slăbănog; de-l duc cu de-a sila la plug, totă diulița mi-s'a scânci pe brăzdă, er mă-sa s'a boci ca după mort după el. Apoi întempele-se să-l julăscă numai o lecuță opinca ori obiala, că-mi aprind pae 'n cap cu mă-sa.

Așa se gândi badea Petre și lăsă pe Toderică ađi acasă, mănă acasă, poimănă acasă, și așa acasă tot mereu, er el mergea la plug cu argații.

Dér ore Toderică ce ispravă făcea acasă? Cu ce se îndelețnicea el totă diulița?

Vara se scula colo pe la răndul cel bun. Măsa îl aștepta cu malinguța caldă cu lapte dulce smântână, cu brânză, cu ce-i plăcea. Apoi se mișca a lene de al. până colo, până-i eșia bine som-

După-aceea o croia oblu la uliță, unde da de copii și se juca până-l rupia fόμεa, ori alerga la păreul morii la scaldat. Acolo se deprindea la fel și fel de năzdrăvenii; se urce prin arini și prin sălci la cuiburi de paseri; se deprindea în aruncatul cu pietrii, dând după ratele și gâscele, ce erau p'acolo. Intr'atata-i luase grôza gâscele și ratele, de amu-l cunoscea de departe.

Minteni-minteni venia la lelea Firuța câte-o muere la piră: Copilul d-tale mi-a schiopat o gâscă, ori: Toderică mi-a omorit o rață, ori: feciorașul d-tale mi-a schilăvit un purcel... Er lelea Firuța pe toate le împăca, la una îi da o legătură de brânză, să nu mai facă gură pentru un lucru atât de mic; la alta-i da un sold de porc, la alta un blid de urdă, și pacea era gata.

Lui badea Petre nu-i mai făcea plăcere cu povești de acele, că destul lucru și destulă învâ-

luală cu gospodăria; pe Toderăș însă îl mustra, când erau numai ei amândoi: er ai aruncat cu pietrii, ștregarule, de ai schiopat o gâscă! Amu te spun la tată-to! Atunci Toderăș se făcea că se supără, se scância, er mă-sa numai decât îl îmbuna: n'o tacî, dragul mamei, nu mai plânge, că nu te spune mama, dér etă-ți spun, mai mult să nu schilăvesci gâscele omenilor, că dora și lor li-i pagubă. N'ar fi vrut lelea Firuța pentru cât bine-i în lume să vadă pe Toderică supărat, deci îl mângăia cum scia ea mai frumos să-i trecă și să mănânce copilul să prindă putere.

Așa trăia Toderică vara-ntrégă, er de cătră tómnă sburătoria țoți pomii vecinilor. Și era meșter în aruncatul cu pētra! Țelua mērul care 'l arătai!

Pentru astfel de năzdravenii erăși da lelea Firuța legături de brânză și blide de urdă.

nanțele de limbă, cari sunt considerate ca izvorul turburărilor. Mi se atribuiău cugete rezervate, cari nici odată nu le-am nutrit. Eram bănuț pentru originea mea; de n'asfi fi fost Polon, ci Neamț, ași fi dus'o bine.

„Ideile mele nu și-au pierdut însă creditul. Se vor afla acuși alții, care vor relua firul operei mele. Austria numai prin federalism se poate libera din încurcările în care a ajuns în urma luptelor dintre partide și naționalități. Federalismul pe care-l voesc eu, nu eschide unitatea imperiului. Nici una dintre partidele imperiului nu e antidinastică, însă armonia între ele numai așa se va pute restabili, decât fă cărei naționalități i-se va da, ceea-ce i compete cu drept prin susținerea legăturilor dinastice și federaliste.

„Federalismul pe care-l voesc eu, cuprinde în sine toate calitățile cu cari se poate vindeca opoziția turburătoare și care nu-și încapă în piele, fiind-că prin acest federalism s'ar uni toate puterile sociale pentru propășirea intereselor imperiului. Nici vorbă nu poate fi, că curia a cincea electorală ar sta din elemente anarchiste. Prin această curie electorală am adus în parlament un element moderat. Cuvintele „socialism“ și „antisemitism“ nu au la noi același înțeles ca în Franca. Pe socialiștii francezi îi conduc burghesii, pe ai noștri plebeii. Antisemiții franceși reprezintă o putere orbă, partida noastră antisemită este condusă de speculațiunii politice. N'are Austria nevoie decât de un guvern cu autoritate, ca să pôtă susțină principiul unității, guvernul însă trebuie să fiă și liberal pentru-ca să pôtă dasinguraticelor provincii libertatea necesară. Acesta a fost programul meu, pe care voiam să-l realizez, stând în fruntea guvernului“.

Arătare la tribunal pentru violare de domiciliu.

Preotul *Toma Frateș*, din Bacălu (Săcele) a făcut la tribunalul reg. ung. din Brașov următoarea arătare în contra perchișției domiciliare ilegale, întâmplată în locuința sa înainte cu două săptămâni:

Onoratului Tribunal regesc unguresc!

Brașov.

Joi în 8 (20) Ianuarie a. c. pe la orele 5 seara, aflându-mă la masă cu be-trânul meu tată din Sănpetru, care aprôpe de doi ani se află sub îngrijirea mea, rău bolnav, simt de-odată, că — prin coridor — un străin necunoscut, intră în odaia mea de oficiu, un bărbat cam de 25—26 de ani de statură mijlocie, albineț la față și cu mustața blondă, și începe a vorbi românește, dăr cam stricat. La prima vedere, imi spune, că e tare încăldit și că ar pofti un pahar de apă; eu însă nu l'am servit, că îndată l'am priceput de spion. În intervalul acesta tare scurt, a trecut repede

respectivul fără a mai pomeni de apă, spunându-mi, că ar cumpăra lemne, ca să le transporte în „Călărași“ (România). I-am replicat, — că nu avem lemne de-ajuns pentru noi, și că aici lemnele sunt tare scumpe; cum pofti d-ta transporta lemne de-aci cu prețul de 10 fl. v. a. pe loc?! Intrebându-mă, decât știu franțuzesc? îi răspunsei, că am știut, dăr am uitat.

În firul acestei discușii sosesce un servitor ungar, care părea a fi visitiu, cu o scrisore recomandată dela Brașov adresată: „Preotului N. Frateș din Bacălu“. Primind scrisorea în scop, că e pentru tatăl meu Nicolae Frateș din Sănpetru, în afacerea răposatului meu frate protosincel Nicanor, desfăcând scrisorea, am aflat mai multe jumătăți de côle de hârtii, cari erau autografate, și se păreau a fi nisece aperlur. Dăr n'am putut ceti, căci la un moment dictat, am fost întrerupt de venirea unui al doilea bărbat îmbrăcat în vestminte civile, de-o statură și anii de mijloc, cam slăbuț, și cu fața lungăreț, mustață neagră.

De-adreptul, fără a dice măcar bună seara, s'a repețit la mine și m'a întrebat într'un ton răstit, că de unde am primit scrisorile, și dela cine?! Am răspuns, că nu știu de unde imi vin aceste scrisori, că nu le-am cetit! În momentul al doilea venise și doi gendarmi în odaia. Cel cu mustața neagră dice, că el este trimis dela ministerul de interne, și că are scire, că stau în legătură cu „Liga“ și cu „comitețul studenților din Bucuresc“, și că am primit de-acolo mai multe scrisori și cărți.

În decursul acestei convorbiri, aud numai, că sergentul de gendarmi din punctul Săcelelor, care mi-e prea bine cunoscut, dă signalul prin o trîmbiță, și la un moment sosesce încă alți doi gendarmi, aceștia mie necunoscuți. Așia dăr, aveam în odaia mea patru gendarmi. Am răspuns forte liniștit la toate, că nu am nici o cunoștință, și că nici o legătură politică nu am cu nimenia, și nici că am avut vre-odată ces-tiuni politice din nici o parte.

Cel cu mustața neagră dă ordin gendarmilor să se facă perchiștiune domiciliară. Răscolind în toate părțile, în fine n'au aflat nimic.

Pe falsul neguțator de lemne îl pusesese cel cu mustața neagră cu fața spre ușe și cu spinarea spre noi. Mai în urmă l'au căutat prin buzunare și au aflat la dânsul un revolver umplut cu cartușe. Intrebându-l, că de unde e, răspunse că el este din Bucuresc, adăugând: „ce aveți voi cu preotul nostru? voiți vedé eu!“ Atunci, ca din gura unui leu, strigă cel ce părea a fi condus investigația: „am prins pasărea din Bucuresc“.

Cu această ocașie au dus pe pretinsul arestant bucurescean la pretura (solgă-birul) din Satulung. În fine cel cu mustața neagră a numărat înaintea sergentului dela gendarmi apelurile din scrisore cu totul vre-o 25, și le-a băgat în busunar, lă-

sându-mi cuverta gólă, care era în dos căputșită cu o mulțime de timbre de câte doi cruceri.

În tot decursul acestei așa dișe: perchiștiunii, nu mi s'a aratat nici o legitimare dela vre-o autoritate pentru motivarea perchiștiunii domiciliare, și nu s'a luat nici un fel de proces verbal (protocol) cu mine. Numai la finit, înainte de a pleca, amintiții indiviți, cel ce dicea că este dela ministeriu, m'a întrebat, care este numele meu, și i-am spus, că mă chiamă Toma Frateșiu.

Onorat Tribunal!

Din descrierea de mai sus, ce am făcut'o conform adevărului, iese la lumină în modul cel mai neîndoios, că procederea acelor indiviți, îmbrăcați în vestminte civile, precum și a gendarmilor cu cari au venit, a fost nelegală, și că mai ales purtarea pretinsului neguțator de lemne este bătătoare la ochi și arată, că s'a urzit un fel de complot, ca să mă scotă pe mine vinovat și amestecat nu știu în ce conspirațiuni.

În astfel de împrejurări perchiștiia făcută la mine, fără de nici o legitimare legală și fără de-a se lua protocol cu mine, întrebându-mă numai după terminarea perchiștiiei, cum mă chiamă și evitând respectivii de a-mi comunica măcar numele lor, se presentă ca violare de domiciliu, care este punibilă în sensul codicelui penal unguresc.

Rog dăr pe Onoratul Tribunal de a cerceta cazul acesta de încălcare a locuinței mele, și decât se va dovedi, că indiviții mai sus numiți sunt persoane oficiale, rog ca Onoratul Tribunal să procedă din oficiu în sensul §-lui 199 a cod. penal ung., în cercul competenței sale, spre a-i trage la răspundere; decât însă se va dovedi, că acei indiviți au fost numai persoane private, rog ca Onoratul Tribunal să procedă față cu ei în sensul §-lui 332 al cod. penal pe baza cererei mele de față, ca cel vătămat.

Cu tot respectul

Bacălu (Săcele), în 23 Ianuarie (4 Februarie) 1898!

Toma Frateșiu,
paroch.

„Locu-i noroc“.

I.

Așa dice ómenii noștri, că locu-i noroc, și ei știu ce dice. Din astă cauză ómenii cu minte înțeleg pe deplin vorbele ce le aud în biserică, vorbele ce le-a diș Dumneșeu cătră omul cel dintăiu și care le dice Dumneșeu tot mereu prin preoți. „Cresceți și vă înmulțiți și stăpăniți pământul!“ Ei știu, că omul, ca să pôtă trăi, are lipsă de loc, de pământ; ei știu, că pământul, pe care-l

stăpănesc, acela-i ține. Că de unde avem pânea cea de toate dișele? Nu din pământ? Unde putem ține vitele cari ne ajută la lucrarea pământului și cari ne dau hrană, îmbrăcăminte și bani de cheltuială, nu pe pământ?

Ferice de acela, care a ereșit dela părinții lui pământ destul, ca să nu fiă silit a lucra în brazdă străină! Și vai de acela, care n'a moștenit pământ, dăr mai vai de acela, care din nesocotință își vindé locșorul, că unul ca acela va ajunge dișele negre, dișele grele.

Câtă vreme cine-va are pământ, are putere și ómenia. Are putere, că lucrându-l cu diligență, nu duce dorul de nimica; de ajunge la slăbiă, la neputință, având loc, îl dă în parte la cei ce nu au, și totuși are cu ce trăi și nu-i silit să cerșescă cu pălăria n' mână; având loc, ai și ómenia. De te ajunge un necaz mare, ori cine te împrumută, știind că ai loc, că locul e cel mai bun girant, cel mai bun chizeș, nu ai loc și ai dat de un necaz cât trebuie să iai banii și din pământ — cum dice — ce faci atunci? Uumbli cu pălăria n' mână pe la cei cu loc să stee chizeși pentru tine, ca să capeți banii și să-ți urnesci necazul de pe cap. Dăr neavând loc, greu capeți și chizeși, că ómenii sunt pățiti. Mulți au trebuit să plătescă ei sumele pentru cari au stat chizeși pentru ómenii fără pământ, fără loc.

Așa-dără cu drept cuvânt dice poporul că „Locu-i noroc“. Și cu drept cuvânt e cuminte acela, care nu vinde locul, ci-l lucrază cum se cuvine și-l plătesce de dări la timp, ca să nu vină necaz asupra capului lui, ca să nu vină esecutorul la casa lui.

Dăr nu toți pot ține locul ereșit și nu toți pot fi îndestuliți cu locul ce-l ereșesc. Unii din cause binecuvântate, ér alții din lene, lucș, necumpet în mâncare și beutură, vând locul ereșit; pe când alții cumpără moină după moină, ogor după ogor, livade după livade. Cei ce vînd loc fără cauză binecuvântată dic: Locul mult e sărăciă pe capul omului, că dările-s mari, lucrătorii-s scumpi, bucatele-s ieftine și mai multă zólă și cheltuială are omul decât dobândă și bucuria.

Cei ce cumpără dic altmintrelea: Ei dic așa: locul de veci și vaca cu lapte nime nu le pôtă prețul, nime nu le plătesce destul de bine. Că locu-i norocu, el rămâne, dăr banu-i rotund, se duce de-a dura până nu-l mai vești. Din loc nu pofti rupe câte-un corn, de câte-ori te ajunge vr'un necaz, dăr banii se duc. Locul, și de-ți aduce puțin, dăr îți

Dragii mei, bună-i și sfântă ruga lui Dumneșeu sfântul, dăr mie mi-se pare, că feciorului îi trebuie să-i aduceți doftor, și încă un doftor bine priceput, că mie nu mi-se pare de tusa lui și de răgușala lui. Mergi deci, bade Petre cu grăbire la tîrg și spune unui doftor ce-i și cum e cu Toderica d-tale și-l adă încóce. Încă aști să mergi, ca nu cum-va mâne să fiă prea târziu.

Se spăimântări bieții creștinii de vorba părintelui, lelea Firuța prinse a se boci ca după mort, badea Petre își treca mâinile, dăr preotul le spuse numai adevărul, numai aceea ce era dator să le spună ca om învățat și cu minte, ce era. Dăr lelea Firuța, boicindu-se aci între preotul, sbiera cât o lua gura, că ea nu se învoescă odată cu capul, ca să vină la copilul ei doftori, că neam de neamul ei n'a fost pe la doftori; badea Petre clătia din cap și sta buimăcit, de cine să asculte?

Preotul dice doftor, femeia-i dice nu doftor!

Peste câte-va minute satul era plin, că Toderica lui Petrea Păuneștilor e așa de bolnav, cât chiar părintele, care i-a cetit, li-a spus să-i aducă doftor din tîrg; ba unii spuneau, că Toderică trage de mórte, ba unii că a chiar murit. Muerile prinseră a veni cu droia la lelea Firuța, fă-care cu câte o vorbă bună, fă-care cu câte un sfat înțelept.

Una-i dicea: Nu te teme, Firuța, că mai rău a fost bolnav omul meu; își rupsesse un picior de-a brustul, și vești-l că ér e om?! Alta-i spunea: Cércă numai cu lapte dulce fierț prospet cu unsóre de gâscă, că acela móie tusa și vindecă amorțela. Alta éráși îi dicea, că nimic nu-i mai bun ca hreanul ras și amestecat cu miere de stup. Și câte și mai câte doftorii îi spuneau temeile, și lelea Firuța cu toate cerca, numai

de doftor să nu audă, că neam de neamul ei n'a âmblat pe la doftori.

Dăr în cele din urmă totuși, la vre o câte-va dișe își luă badea Petrea inima'n dinți și merse la doftor fără scirea lelei Firuța. Și spuse el doftorului din fir în pîr tot ce-i cu Toderică și luă doftorul cu el, îl puse în sania și până acasă la badea Petrea nu se opriră.

Toderică zăcea dus. Doftorul îi pipăi mâna, îi ascultă răsufarea, puse urechia pe pieptul lui, îl ascultă cum tușese și scrise ceva pe un petec de hârtie de trei degete de lat și-i dice lui badea Petre: Să mergă un argat călare numai decât la spicerie în oraș, côlea pe cina cea bună pôtă fi înderept; eu nu merg de aici până mâne, rămân la d-l părintele. Când va sosi argatul cu ce-i scris pe țidula asta, să vii după mine la părintele. De mâncare să nu-i dați feciorului numai lapte călduț, de beut tot lapte, de va cere.

Cu vorbele aceste merse doftorul, îngândurat, la părintele, ér badea Petre puse numai decât un argat călare, care sbură până la oraș.

* * *

Din ce pôtă să-i fi venit la feciorul bocotanului o bólă așa grea, părinte? întrebă doftorul pe preot, după ce-și dedură bună vremea ca bunii prietini, ce erau. Nu cum-va Petrea Păuneștilor, bogat fiind și sgărcit, a pus feciorul la muncă prea grea? Că feciorul acela n'are o plămână și cealaltă încă-i ca dusă. Mult, dăr mult dice, de va mai pute trăi până'n primăvară, că nu-i modru. Așa-i intrat răul în el, cât numai pe la spitalele din orașele mai mari mai vedeam câte unul așa de sdruncinat la sănătate. Auști, părinte pe sate nici nu credeam, că pot da de un așa bolnav. Ce spui d-ta, din ce să-i fi venit? Nu cum-va din strengării?

aduce tot mereu câte ceva folos și în câți-va ani — de-i trage bine de sémă — scoți banii, ce i-ai dat pe el și-ți rămâne locul dobândă după banii ce i-ai fost băgat și cari bani pe rând, pe rând ți-i-a înapoiat. Locul nu-l arde focul, nu-l mână apa, nu ți-l pot fura hoții, el stă, se vede: locu-i noroc!

Să ne tragem o leacă pe sémă, bine face cel ce vinde și bine face cel ce cumpără locul?

Dela început trebuie să spun, că încă în viața mea n'am auzit pe nici un om cuminte și pătit, care să fi dis, că-i bine să vindem locul, adecă pământul, decât atunci:

1) Când îl vindem căci ne este peste mână, cu prețul lui cumpărăm altul, ce ne este mai îndemână. Că, un loc ce mie-mi este peste mână, mie-mi va aduce puțin folos, dér tot acel loc, altui om îi este de a îndemână, deci lui îi va aduce folos mai mare. Atunci vând locul cel ce îmi este peste mână și numai decât cumpăr altul, ce-mi este de-andemână; vând locul ce este prea departe de casa mea și cu prețul lui cumpăr numai decât altul, ce-mi este mai în apropiere.

2) Când pe un petec de loc sunt mai mulți posesori și locul e atât de mic, de nu s'ar plăti să se împartă în bucățele și mai mici. Atunci toți la oaltă vând bucată de loc unuia, care fiind apoi singur pe acea bucată de loc, va avea folos de munca lui și de banii, ce-i dă, ér vindeții încă vor avea mai mult folos din banii aceia, decât din câte-un petec prea mic de pământ — de cumva banii nu i-or da pe nebunii și beuturi.

3) Când dintr'o cauză ôre-care ne-am îndatorat atât de tare, încât nu mai putem fi în stare a plăti și cametele și a ne susține și casa. Atunci, decât să așteptăm ca să vină comisia dela oraș și să ne vândă locul cu doba, mai bine îl vindem noi de bună voiă, din mână liberă. Că din mână liberă tot-deuna îl vindem mai cu preț, decât atunci, când ese doba; căci, când iese doba, totă lumea scie că trebuie să se vândă, și imbie prețuri de batjocură, pe lângă ce mai vin plătite și spesele comisiei.

4) Póte vinde omul loc și atunci când scie de bună sémă, că pe prețul lui va pute cumpăra alt loc mai mare și cel puțin atât de bun, cum a fost al lui, cel vândut. De exemplu un bocotan și-a pus carul în petrii să-și mărească grădina cu un juger de loc, ce am eu lângă grădina lui. Decă-mi dă 600 fl. și eu pot lua în locul jugerului vândut 2—3 jugere de loc chiar așa de bun ca și

cel vândut, fac tégul, primesc banii și cumpăr numai decât 2—3 jugere în loc de unul!

În casurile acestea nu păcătuiesc cel ce vinde locul. Dér păcătuiesc grozav acela, care vinde locul ca să-și cumpere pe bani haine scumpe, mâncări și beuturi alese, orî se-i jõe în cărți și 'n altfel de nebunii. Nici aceia nu fac bine, cari vând locul cu numele că și-or cumpăra vite pe bani. Trebuie să scie tot omul, că vita fără loc n'o poți ține, trebuie să scie și aceea, că vita nu-i așa de sigură ca locul, că vita ați o ai, mâne póte să n'o mai ai, dér locul stă unde-i.

Apoi, la vite, numai minte și răbdare să aibă omul, lesne se póte apuca și de n'a vinde de loc. Din nimica tótă se apucă omul la un purcel, și de are noroc și minte, din purcel în doi ani de țile póte fi cu vacă cu lapte, și din vacă cu lapte, în 3—4 ani póte fi cu ogradă plină de vite, decă ai loc, de unde să le stringi hrana. Dér, ne având loc, vitele se mănâncă ele pe ele și te alegi cu nimica.

Apoi să mai scim și aceea, că locul nu cere de mâncare, nici nu cere iarna grajd cald, nici nu-și póte scriși piciorole, nici rupe cornele, dér cu vitele tóte aceste se pot întempla și se și întemplă de multe ori. Deci nu veadă nimeni locul, ca să iee din el vite; dér veadă din vite tot mereu, când are de unde vinde să-i mai rămână și lui, și cumpere pe prețul lor loc, că „locu-i noroc!“

SCRIRILE DILEI.

— 24 Ianuarie v.

Aniversarea Unirei Principatelor române. Pentru frații noștri din România ziua de azi, 24 Ianuarie v., este o mare sărbătoare națională; căci azi s'au împlinit 39 de ani, de când s'a unit Muntenia cu Moldova, formând România de azi. Ziua acesta este înscrisă în legile României ca sărbătoare națională, alături cu sărbătorile mari creștine. La comuna Mângina, unde s'a născut fericitul Costache Negri, unul din factorii principali ai Unirei Principatelor, s'au făcut din partea secțiunii Bujor a Ligei mari pregătiri pentru serbarea acestei zile, la care au fost invitați țeranii din tóte comunele învecinate și tóte secțiunile Ligei din țară.

Cercetări în contra Sașilor. Precum să scie, când qu primirea damelor săsesci, cari luaseră parte la deputația din Viena, la gara de aici mai mulți Unguri au făcut un fel de contra-demonstrația. Pe când publicul săsesc striga „Hoch!“ ei (Ungurii) strigau „éljen a Király, éljen Banffy și

Abzug!“ În legătură cu cele petrecute la primire publică acum „Pester Lloyd“ (dela 4 Februarie a. c. n.) următorea scire, ce dice, că a primit'o din Brașov: „Cu ocazia primirii deputației damelor săsesci la gara din Brașov învățătorul sas Friederic Reimesch a răspuns la „éljen“-urile Ungurilor ce erau de față aduse regelui și ministrului-președinte cu strigări de „Abzug“ și „Pfui!“ Fișpanul Maurer a lăsat să se facă în această afacere imediat cercetare. Atât Reimesch, cât și martorii ascultați au mărturisit, că strigările de „Abzug“ nu erau adresate regelui, ci numai lui Banffy și Maghiarilor, cari au conturbat primirea sărbătorescă. Cercetarea încă nu este terminată. — Aici „P. Lloyd“ mai face următorea intrigantă observare: „Foile Sașilor moderați nu amintesc cu nici un cuvânt despre primirea deputației femeilor, festivitățile au fost aranjate exclusiv numai de Sașii „verdi“.

Petrecerea Reuniunii femeilor române din Brașov. Atragem atențiunea publicului român asupra petrecerii cu dans, ce o va da Reuniunea femeilor române din Brașov Sâmbăta viitoare, în 30 Ianuarie v. (12 Febr. n.) Această petrecere va înlocui obiceiurile balurii, ce se arangiau în alți ani din partea acestei Reuniuni. Petrecerea promite a avea un bun succes, mai ales fiind-că comitetul arangiator, după cum suntem informați, a luat tóte măsurile pentru a face, ca petrecerea să fiă cât mai puțin costisitoare. DAMELE sunt rugate a se presenta în toalete simple. Acesta, ni-se pare, va fi în orașul nostru ultima petrecere românească mai mare în acest carnaval.

Tot „comploturi“ și „revoluții“ vęd. Gazetele unguresci orî că și-au pierdut mintea, orî că iau întru nimic a scornii cele mai miserabile și mai mișelesc minciuni. Tótă săptămâna acesta, pe cum arătăm la alt loc, au vorbit despre nise „comploturi“ și „revoluții“ ce le-ar plănui Românii în potrița statului, și acum de bine ce au vędut, că sunt date de gol, că au bării și mînit fără rușine, tac despre noi Românii, însă nu întărzie a descoperi „revoluții“ și „comploturi“ la Slovaci. „Pesti Naplo“ scie să spună, că cei ce au umblat și umblă prin părțile de nord ale Ungariei, au putut să observe, că din când în când se rătăcesc pe aici călătorii chei, slovaci, ruși, poloni și moravi, vizitând tóte punctele mai însemnate, nu însă pentru a admira frumsețile naturii, ci pentru a răspândi și propaga în straturi cât mai largi ideile panslaviste. Cei mai faimoși agitatori panslavi — dice „P. N.“ — însoțesc pe acest soi de călători și în drum adună în jur de ei adicți pe cari îi ațită contra Ungurilor. — Într'adevăr, trebuie să se minuneze omul de atâta lipsă de omenie și simț a gazetelor unguresci, când se tractează de cele mai delicate lucruri.

Reuniunea „Frăția“ a Românilor din Cața stabilită în România își va ține adunarea generală Mercuri, în 29 Ianuarie st.

v. în Bucuresci. Din darea de sémă asupra veniturilor și cheltuielilor anului trecut aflăm, că averea Reuniunii este astăzi de 3351 lei, mai mult cu 1845 lei ca în anul de mai înainte. Balul din 3 Ianuarie a acestui an, despre care publicăm raport mai jos, a adus Reuniunii un venit curat de 1021 lei și 20 bani. Această stare înfloritoare a tinerei Reuniuni dovedesce zelul și conștiințiositatea conducătorilor săi, în a căror frunte stă ca președinte d-l Ignatie Mircea; vice-președinte G. Boeru; secretar G. Sas Diacul; cassier G. I. Comșa. Scopul acestei societăți, care are vre-o 50 de membri, este de a veni în ajutorul Românilor din comuna ardelenescă Cața, provédend pe copii cu cărți de șoolă etc. Încă în ajunul trecut societatea a dat un ajutor de 106 lei.

Cununii și logodnă. D-l Romul Măcrusan, candidat de preot, se va cununa Duminecă în 1 (13) Februarie c. cu d-ra Iustina N. Mircea, fiica d-lui protopop Nicolae D. Mircea din Cohalm. Cununia se va săvârși în biserica română gr. or. din Cohalm la ôrele 3 p. m.

— D-l Georgiu Vlad, învățător în Șercaia, și d-ra Eleonora Maer se vor cununa în 13 Februarie n. c. în biserica română gr. c. din Șercaia.

— Din Galați (România) ni-se anunță logodna d-lui Ioan G. Păclea cu d-ra Emilia S. Ionescu.

Adresăm tinerelor părechii sincerile noastre felicitări.

„Buna“ este numele unei societăți de credit și depuneri, ce s'a înființat nu de mult în comuna Feleacul-săsesc. Ea s'a întemeiat cu un capital social de 1002 fl. 30 cr. și a avut în anul trecut un profit curat de 196 fl. 3 cr. Bilanțul amănunțit l'am publicat în numărul 14 din a. c. al țiarului nostru. În acel bilanț însă s'a străcurat o mică eróre, întru cât adecă la rubrica „active“, poziția a treia, fiind vorba de spesele de fondare, s'a dis: după amortizare de 43 fl. 93 cr., în loc de 43 fl. 92 cr., va să dice erórea a fost de 1 cr., sumele însă sunt induse exact.

Societatea zidarilor români din Brașov va arangia Duminecă, în 1 (13) Februarie, o producțiune teatrală-declamarică în folosul fondului său. Scim, că această societate s'a înființat abia în anul trecut. Ea era necesară, deoarece în timpul din urmă numărul zidarilor români din orașul nostru s'a sporit într'un mod foarte îmbucurător, așa că azi această meserie este îmbrățișată de vre-o 50 de Români, cari în genere se bucură de-un nume frumos, fiind recunoscuți ca lucrători foarte buni și harnici, încât chiar antreprenorii străini îi preferă altor zidar. Unii din ei mai ales, luând în întreprindere propriă anumite clădiri, s'au distins prin executarea cea mai solidă și întru tóte corespunzătoare planului. Comunele noastre bisericose, cari adese-ori sunt silite a-și edifica șoolle și bisericile cu zidari și antreprenori străini puțin conștiințioși, ar face foarte bine, decă s'ar adresa la acești zidari ai noștri, mai ales fiind-că pentru asemenea clădiri mai mică ei dispun și de cautiunea necesară. Prin constituirea lor în

— Ai găcit, doctore, ai chiar găcit. El a fost dragul mamei. Tóte îi erau slobode, numai să nu se supere cum-va scumpul mamei. La șoolă nu-l dădură nici baremi aici în sat, ca să nu dea scumpul mamei de ceva greutate; la lucru nu l'au pus, că dóră era fiul mamei; de tiner s'a învățat la fumat de tutun și la beut de holercă și la petrecerea noptilor prin ședători și pe la beuturi. Acum ecă urmarea!

Așa, părinte, așa! Acum s'a duce, apoi ține minte, că doftorul va fi de vină, că nu i-a dat doftorii de cari vindecă, ci de cari omóră. Am mai pătit de aceste!

Colo pe la cina cea bună veni badea Petre la părintele după doftor, că sosise argatul cu doftoriile din oraș. Și merse doftorul cu preotul acolo, și mai căutară pe Toderică și îmbunară pe bietii creștini: puterea lui Dumneșeu este mare, el dă și el ia bólele, noi trebuie să cercăm cât mai slujesce priceperea.

Da-ți din doftoriile aceste de trei-ori pe di câte-o lingură. Ér de mâncare-i dați numai lapte calduț, orî zamă de găină. De beut încă-i dați numai lapte dulce.

— Dér câte-o leacă de holercă.

— Nici un strop! răspunse doftorul.

— Nici îndulcită cu miere de stup?

— Nici!

* * *

Pe la Dumineca Floriilor tótă lumea era la biserică să audă slujba cea sfântă și să aducă acasă salce sfântită, care-i bună să afumi în grajduri și în casă, când e vreme grea. Numai din casa lui Petrea Păuneștilor nu era nime la biserică în acea di sfântă. Afară era frumos, sórele lucia și încăldia, musculițele eșiau din ascunđeturile lor de peste iernă, fricelele de ierbă își arătau colțul pe dealuri și prin grădini, paserile ciripiau vesele, mieii jucau.

Tótă firea avea sărbătoare, sărbătoare florilor, numai în casa lui Petrea Păuneștilor era plâns și jele. Nici badea Petre, nici lelea Firuța nu vedeau sórele cel frumos, ei vedeau numai pe Todoruțul lor cel scump, care se stinge, nu mai póte vorbi, răsufliă numai din când în când, își deschide ochii numai rar pe câte-o clipă, apoi ér îi ține închiși ceasuri întregi; tot e rece ca un sloi de ghiță, numai la inimă mai are o lécă de căldură. Și aburul ce-l scóte din gură e rece.

E ca dus bietul fecior. Când era crucea-ameđii, era rece de tot bietul Toderică. Badea Petre plângea ca un copil mic, lelea Firuța se bocea cât îi lua gura: Mi-l'au mâncat doftorii, că pân' a nu aduce doftor, nu-i era așa rău, dér din minuta ce-mi intră doftorul în casă, viața i-se imputină. Fie de capul cui mi-o nebunit omul să méré la doftor! Și-și smulgea pėrul, bieta muere, și blăcțema cât o lua gura

la doftori și la cei ce nebunesc pe ómeni să méré la doftor. Cănele urla a pustiu p'afară, argații amblau numai pe vârful degetelor. De nu erau ei ar fi putut bietele vite să móră de fóme și de sete, că nici badea Petre, nici lelea Firuța nu aveau cap a se gândi la ele; ei numai se vėteau și plăngeau și blăcțeau la doftori.

Petrea Păuneștilor e de tot schimbat de când i-a murit feciorul. Nu mai lucră nimic. Stă ceasuri întregi răđimat cu cotele pe masă și cu capul în pumnii. Nu se uită ce fac argații și ce nu fac; ce fac ei, e făcut, ce nu fac — nefăcut rămâne. Decă-l prinde uritul a sta închis în casă, își ia pălăria și ese la drum și merge fără țintă. Altă-dată se trescesc că-i la móră, orî la biserică când nu-i nime p'acolo. Decă-l chiamă cine-va, ascultă ca un copil bun, merge și face ce i-se dice. Unii

Două muzici desfătau publicul: Una cânta celor cari ar fi voit să danseze „jocurile de salon“, éralta jocurile naționale.

Balul își luă începutul prin un vals, cărei îi urmă o frumoasă „Adeleană“. Îți era mai mare dragul să vezi pe frumoasele Ardelence și pe tineri, îmbrăcați în frumosul costum național, jucând drăgălașele lor jocuri.

Pe la 10 ore, sala „Dacia“ era plină. Animația între dansatori creștea proporțional, cu înaintarea orelor de noapte. Călmea și-o ajunsese între 12 ore și 1 după miezul nopții.

Pause nu erau. Când încetau jocurile de salon, începea imediat muzica națională să cânte jocuri naționale.

Animația era ast-fel neîntreruptă. Numărul vizitatorilor a fost neașteptat de mare. Logile toate erau ocupate. Zorile zilei începuseră a se arăta și lumea animată încă tot nu părăsise balul.

Cea mai mare ordine a domnit în tot timpul balului. Succesul a fost neașteptat. La bunul succes al balului a contribuit mult zelul neobosit, cu care a lucrat comitetul. În special unii din membrii comitetului au dezvoltat o activitate foarte mare.

Onore Românilor din Cața domiciliată în Bucuresci, care atât de mult se interesează de sorțea fraților lor de-acasă! Onore președintelui, care cu atât zel conduce această societate și care și acum a dovedit mult tact și pricepere în conducerea balului societății. Mie balul Reuniunii „Frăția“ mi-a lăsat o neștersă impresie.

Un participant.

Premiu pentru învățatori.

Comitetul central al Reuniunii învățătorilor români gr. cat. din jurul Gherlei publică concurs la un premiu, ce se va da pentru cea mai bună lucrare a temei: „Intru cât s'ar pute delătura prin lățirea cunoștințelor naturale credința desărtă și superstițiile din popor?“

Premiul în sumă de 15 fl. constă din un galben imperial pus în urma înscrierii date comitetului central din partea adunării generale; din un galben oferit de On. Dn. Teofil Grigorescu, învățator primar la școala confesională din Lăpușul unguresc, și din oferta M. On. D. Iulian Ancean, preot gr. cat. în Surduc, care suma acestor 2 galbeni o întregeste până la suma de 15 fl.

Estensiunea operatului, care se făc de 3—4 côle format quart. Terminul e Dumineca Tomei 1898, până când operatul se fă înaintat comitetului central, dimpreună cu un plic sigilat, pe care va fi scrisă devisa concurentului, érinlăuntru sub sigil numelui a celui.

La premiul acesta pot concurge numai învățatori actuali din cercul reuniunii.

cu grădinile. Bani totți mergeau la Jidanul.

Cercat'a într'un rând preotul să desvețe pe Petrea dela beutură, dér și-a aflat omul. Că Petrea, amuțat de Jidancă, spuse preotului așa: Părinte, dă-mi pace, că numai odată te-am ascultat, când ai dis să aduc doftorul, și m'oiu căi până voi pune mâna pe piept. Dér sciu eu de ce ai cumpănit pe doftor să-mi omóre copilul, unde nu l'am dat la învățatură să-ți iee vr'o fată, dér decât cuseru cu domniata, mai bine cum sunt!

Preotul încremeni când vedu cât e de schimbat bietul creștin, se căl că și-a prins vorbă cu el.

Acum nu mai trăesce nici Petrea Păuneștilor, nici lelea Firuța, muerea lui. Pe el l'au aflat țepân, înghețat în omét, dinaintea casei lui. Ea a murit nebună la vr'o jumătate de an după el. Că, după mórtea lui

Din ședința comitetului central al Reuniunii învățătorilor gr. cat. din jurul Gherlei, ținută în Gherla la 22 Ianuarie n. 1898.

Ioan Papiu,
preposit preș.

Dionisiu Vaida,
prof. secretar.

Pentru biblioteca populară din Brașovul-vechiu.

Brașovul-vechiu, Ianuarie 1898.

Stimate D-le Redactor! Impinși și noi de spiritul timpului de ađ, am înțeles, că cultura națională este datorința cea mai săntă, ce-o avem față de noi și de urmașii noștri. Pentru această e de lipsă a se lăți în poporul nostru lectura séu cetitul cărților bune și folositoare, cari se lumineze mintea, să-i cultive inima, să-l facă a și cunoște originea și neamul, și să-l apropie tot mai tare de Dumnezeu.

În Elveția cel mai mic sat are bibliotecă. Acolo chiar pe păstorii îi vezi lângă turmă cu bșul în mână și cu cartea în altă mână. În Anglia și Olanda nu vei găsi un mic menagiu, care să n'aibă bibliotecă sa, ba câte-odată și două biblioteci, una pentru bărbați și alta pentru femei.

Acesta a fost și scopul nostru, ér producțiunea dată în ziua de Boboteză ni-a adus un venit potrivit pentru începere, așa, că cât de curând vom dispune și noi de o mică bibliotecă.

Plini de bucuria venim decî a mulțami onoratului public român pentru sprîjinul, ce ni-l'a dat. Vom păstra cea mai adencă recunoștință tuturor persónelor, cari ne-au înțeles scopul, ce-l urmărim, și ne-au ajutat. Cel dintăi sprîjinator al nostru a fost On. D-n N. Petra-Petrescu, care a avut bună-voință de-a ne dăru cu 6 cărți potrivite pentru biblioteca noastră, mai încuragiându-ne și prin următorea epistolă:

„Vé felicit pentru nobila inițiativă de a înființa Biblioteca populară în Brașovul-vechiu. „Mintea, iubită nație românăescă“, a dis Cichindeal, — când te vei lumina tu, altă nație nu va mai fi ca tine.“

„Lumina se fă țința noastră și lumina numai prin învățatură se póte căștiga, prin școlă și cărți. Mulți așteptă să le cadă mura n' gură, fără ca ei să deé din mână. Durere, așa este partea cea mai mare din noi Români. De când nu li-se vorbesce Românilor despre însemnătatea bibliotecelor, de când nu se publică, îndemnuri prin diare și cu toate acestea, abea s'au înființat câte va biblioteci. Toți așteptă, să facă alții începutul.

„Cine dorește deșteptarea și lumina-rea poporului, nu trebuie să stea cu mâ-nile în sin. Pasul D-Vóstră este laudabil, vrednic de urmat și pentru alții. Fiți siguri de reușită.“

Petrea, se sculă Jidanul cu judecată și adevérind, că Petrea îi rămase dator sume mari de bani, luă casa cea frumoasă, ce era pe grădina cea mare, cu améndoué grădinile cele din sat. Legea, ce-i drept, judecă, că până va trăi lelea Firuța, ale ei să fă, dér n'are voie a-le vinde, că sunt ale Jidanului. Ea, parte de supărare după copil și bărbat, parte vedéndu-se fără avere, — ea, care cu căți-va ani înainte fú cea mai bogată în sat, mai păđindu-o și Jidanul din beutură, ca să scape mai curénd de ea, — nebun și murî ca nebună.

Ađ e crășmă jidovéscă în casele cele frumoase ale lui Petrea Păuneștilor din capétul satului. Ér pe grădinile cele două din sat a făcut două case și și-a aședat în ele doi feciori. Vedeți, cum vine bătaia lui Dumnezeu? Și cine fú aci vinovat la toate câte vi-le-am spus?

I. P. R.

„Pentru bibliotecă cu plăcere vé transpun prin acesta din partea mea: 1) Povestiri alese, 2) C. C. Popasu, necrolog. — Din partea amicului meu Baritiu: 1) Arta de a trăi. 2) Doué drame familiare. 3) George Lazar și școala română. 4) La Alma. Povești.“

„Al d-vóstră de bine voritor: N. Petra-Petrescu.“

Ne-au pėtruns adenc aceste cuvinte, și pentru aceea am și îndrăsnit a ruga pe D-sa și pe D-l Redactor Maior să ne arangeze și procure domnilor biblioteca din vorbă. Domniei lor le am și predat banii adunați spre acest scop.

Éta și lista contribuenților binefăcătorii:

Ilustritatea Sa D-l I. Bran de Lemeni 2 fl.; G. B. Popp 2 fl.; Constantin de Steriu 2 fl.; D. Făgărășan 2 fl.; Dr. A. Mureșianu 2 fl.; N. Petra-Petrescu 2 fl.; Dr. A. Frăncu (Sibiui) 1 fl. 50 cr.; On. Direcțiune a filhalei „Albina“ 5 fl.; D-nii Eremias nepoții 5 fl. 60 cr.; I. Macsimilian senior 1 fl.; Ioan Macsimilian junior 2 fl.; Sterie Stinghe 1 fl. 50 cr.; M. Stănescu 1 fl.; G. Zănescu 1 fl.; G. Ionescu Strungar (Predeal) 60 cr.; N. Colacea 2 fl. 40 cr.; S. Damian 1 fl.; I. Petric 1 fl.; I. Murăroiu 1 fl.; D-l Țipu 1 fl.; B. Baiulescu 1 fl.; E. Precup 1 fl.; Biserica grecescă 1 fl.; N. Bărsan 1 fl.; D-na Aron 1 fl.; I. Răchier 1 fl.; I. Furnică 1 fl.; Jurgănar 1 fl.; V. Butmăloi 1 fl.; E. Perșinar 1 fl.; I. G. Aldea 1 fl.; G. Cărstolovean 1 fl.; P. Dan 1 fl.; D. Platoș 1 fl. 50 cr.; N. Marica 1 fl.; T. Ploșcă 1 fl.; Maria și Ana Roncea 1 fl.; Fl. Pestrea 1 fl.; I. Țipu 1 fl.; G. Jaliu 1 fl.

Câte 1 fl. și 20 cr. au contribuit următorii domni: Th. Alexi, N. N., d-l Hart. I. Balea, C. Tobără, N. Urzica, N. Stinghe, G. Oltean, V. Oltean, G. Zăvic, G. Rășnovean, M. Balea, V. Meșotă, D. Cărstea, D. Thiu, D. Căpătină, F. Șoner, G. Măzgărean, G. Furnică, P. Părtașe, N. Furnică, M. Perșinar, M. Vlădărean, G. Florea, G. Țiței, G. Muntean, I. Sărbu, Euf. Micu, D. Glăjar, R. Lupșan, G. Vlaicu, I. Zamfir, G. Puiu, D. Furnică, I. Mihăilescu, D. Căți, G. Bărsan Florea, N. Bureția, M. Sărbu, M. Puiu, P. Blebea, N. Lungu, N. Pernea, D. Cărstolovean, P. Cărstolovean, D. Mogoș, C. Pitiș, I. Drăghic, P. Puiu.

Câte 50 cr. au contribuit d-nii: A. Bidu, X. J., I. Burbea, R. Stinge, A. Lemeni, N. Bădițoi, P. Drăghic, V. Vușmuc, N. Ardelean, G. Stinghe, C. Aldea, I. Aldea, D. Balea, D. Manu, I. Manu, C. Pitiș, G. Birt, V. Bobancu, Fl. Pernea, M. Bărsan, R. Voicu, Pompei E., I. Furnică, N. Ferar, D. Bucă, I. Ghiță, V. Bizdidean, B. Fiala, N. Furnică, I. Preda, N. Ștefan, I. Muntean, D. Secăroi, G. Muntean, I. Boamben, F. Schmidt, I. C., Tr. Macavei, I. Pleșa, I. Cloșca, D. Stoica, Th. Bizdidean, I. Avrigean, M. Gal, G. Barbu, C. Pop, Grindu N., G. Părcărea, G. Moldovan, A. Cioloran, Vasinca, B. Ticleu, N. Gal, I. Sulică, N. Pernea, V. Bădițoi, L. Savu, V. Pelri.

Din cauza îngrămădirei la cassă numele mai multor domni nu s'au putut însemna. Suma totală a încasărilor a fost 152 fl. 50 cr., érspele 66 fl. 50 cr. Au rămas decî venit curat 86 fl., care sumă s'a predat domnilor sus amintiți, luându-se și un proces verbal pe baza documentelor despre încasări și speșe.

Priméscă decî și pe această cale sincerile noastre mulțamiri totți binefăcătorii noștri. Asemenea ne simțim datorii a mulțami d-lui Dumitru Furnică, care a avut bună-voință a ne dăru cu doi colaci mari în formă de covrigi, pentru piesa teatrală.

N. Jugănar, preș.: N. Balea cassar; D. Corbancu, D. Căpătină, D. Jaliu, V. Șincanu, I. Iacșa, G. Drăghic, Const. Voicu, G. Jaliu, C. Sibiian, I. Voicu.

Producțiunii și petreceri.

Societatea zidarilor români din Brașov invită la producțiunea teatrală declamatorică împreună cu dans, ce se va ține Duminecă, în 1 (13) Februarie 1898, în sala „Hotelului central Nr. 1“. Inceputul la 7 ore séra.

Intrarea de persónă 60 cr.; de familiă de 3 persóne 1 fl. 50 cr.

Venitul curat este destinat pentru fondul „Societății zidarilor Români din Brașov“. Ofertele marinimóse se primesc cu mulțamită și se vor publica în „Gazeta Transilvaniei“. Bilete se pot căpeta séra la cassă și la Casina română.

Programa: 1) Muzică. 2) Vénătorul și Cojocarul, declamată pe C. Tampa. 3) Țăranul și cocóna, declamată de D. Tampa. 4) Frunđuliță, frunđuliță, cânt popular, executat de corul societății. 5) Peneș Curcanul, declamată de C. Munteanu. 6) Muzică. 7) Țiganul evlavios, declamată de N. Samoilă. 8) Cel mai frumos din némul nostru, jucată de V. Oprea. 9) Vino lele în grădiniță, cânt. popular, executat de corul societății. 10) Muzică. 11) Jidanii la teatru, pentru prima dată, declamată de T. Mureșian. 12) Barbu din Țindărei, poezie de Nicodin Petre, declamată de d-șora Maria Cristolovean.

Zăpăcișil, comedie într'un act de Th. Alexi, reprezentată prin d-nii: I. Țiței, N. Samoilă, d-șora M. Cristolovean și d-l G. Moldovan.

După producțiune se va juca „Călușeriul“ și „Bătuta“.

Asociațiunea pentru ajutorarea școlarilor séraci din Rășnov, lângă Brașov, invită la balul, ce-l va arangia în folosul fondului séu Lună, în 2 (14) Februarie 1898, în sala „Hotelului mare“ din Rășnov. Prețul intrării de familiă 80 cr., de persónă 50 cr. Inceputul la 7 ore séra.

Ofertele marinimóse se primesc cu mulțamită și se vor chita pe cale publică. Rășnov, 22 Ianuarie v. 1898.

Comitetul arangiator.

Corpul învățătoresc român din Preșmer, lângă Brașov, invită la petrecerea cu joc a tinerimei române, ce se va arangia Vineri în 30 Ianuarie st. v. în sala hotelului mare de-acolo în folosul bibliotecii școlare. Inceputul la 7 ore séra. Intrarea: de persónă 30 cr. Pentru tinerii jucători 50 cr. Ofertele în folosul bibliotecii se primesc cu mulțamită și se vor chita pe cale diaristică.

MULTE ȘI DE TÓTE.

Îngrijirea unghiilor.

În privința îngrijirii unghiilor, strămoșii noștri Români ne întrec. Aveau sclave anume în acest scop.

Dér Americanii de ađ întrec și pe Români.

De căți-va ani se află în New-York un institut de îngrijirea mânilor și elita locală crede de a ei sfântă datoriă să-l viziteze de 2—3 ori pe săptămână.

Domnul séu domna sosită în institut, ia loc înaintea unei măsuțe acoperită de sticle, cutii, fórfece, cuțite, perii, etc. În primul loc li-se spală degetele cu apă de Colonia. Apoi se frécă cu pomadă și pudră. Urméază neteđirea, perierea și darea formei. Prin acest din urmă termin se înțelege stringerea degetelor într'un fel de corset, care să le dea o formă estetică. Li-s'or fi făcénd și degetelor talie? Unghiile trec și ele prin tot soiul de maltrăări și în sfârșit, peste o órá operația este gata. Clientul séu clienta plécă, după ce a depus pe masa operatorului un dolar (vre-o 5 lei), ér pe drum are grijă să-și scóată degetele mereu la ivéla.

Despre o cocónă din elita americană, poetul Ovid n'ar mai putea spune, ceea ce a spus despre o contemporană a sa, decă nu mé însel:

„Numai cu mișcări ușoare întovărăși, frumoasă, cuvântarea sa. „Degetul îi e prea gros, unghia prea grosolană“.

Altă nebunie născocită tot în America este aurirea unghiilor. E drept, că născocitorul e un Francez, dăr trebuia o climă socială ca a Americii, pentru ca lucrul să prindă.

O tablă — firesce cu litere de aur — atârnată d'asupra ușei artistului, anunță: „Aci se auresc damele“. Prețurile sunt fixe: aurirea unei unghii costă un dolar: aurirea tuturor unghiilor dela o mână, 3 dolari; ér aurirea tuturor unghiilor dela amândouă mâinile: 5 dolari. Cum vedem, se acordă un rabat însemnat.

Aurul nu se ia nicădată de pe unghie; dăr această crescând și fiind neconținut retezată, apare din ce în ce mai mult cu culoarea ei naturală, așa că artistul auritor e cam des vizitat.

Dăr culmea o atinge o artistă din Filadelfia, care desemnează portrete pe unghii. Prețul unui portret e 50 dolari. Și artista face admirabile afaceri.

Ce e locomotiva ?

Un African văzând o locomotivă (mașină), astfel a definit-o: Locomotiva este un animal negru, al cărui stăpân e un om alb. Animalul acesta are numai un ochiu: o lampă roșie, în mijlocul mașinei. Se nutrește cu fum și se înspăimântă de lucru. Dăcă omul alb o silește la lucru, pufăie și șueră așa de tare, ca o miă de șerpi. Că de unde vine monstrul acesta, nu știe nimeni.

Curiôsă diregătorie.

Intr'o carte ce se află în biserica din Hackeborn lângă Magdeburg se află însemnat între alte spese pe anul 1679 și următoarele: „Unui copil de scôlă i-s'au plătit din lada bisericii 12 groșițe pentru încălțăminte, deore-ce astă vară în biserică a tređit pe cei ce durmiau“.

Medicii s'au declarat foarte favorabil asupra naturii de pescă Zoltan Leberthran, care, precum de obște e cunoscut, este o doftoriă foarte folositoare. E recomandabil a se introduce și la noi sistemul englezesc, de-a da copiilor de 2—3 ani să bea untură de pescă. În modul acesta se pôte îmbrădeca cu succes dezvoltarea suferințelor de scrofule. Prin întrebuintarea acestui mijloc copiii se dezvoltă robuști și tari.

Căendarul săptămânei.

IANUAR. are 31 zile. GERAR.

Calendar table with columns: Dilele, Căend. Iul. v., Căend. Gregor. and rows for Dum, Lun, Mar, Mer, Joi, Vin, Sâmb.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 4 Februarie st. n. 1898

Table of grain prices with columns: Măsura și greutatea, Calitatea, Valuta austr. (fl. și cr.).

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 1 Februarie n. 1898.

Table of commodity prices from Budapest with columns: Săminte, Săminte vechi ori nouă, Săcară, Orz, Ovăs, Cucuruz, Hirică, etc.

Bursa de București.

din 31 Ianuarie n. 1898.

Table of stock and bond prices from Bucharest with columns: Valori, Do. bândă, Scad. cup., Cu banii gata.

SCOMPTUR Î:

Table of bank exchange rates with columns: Banca naț. a Rom., Avansuri pe efecte, Casa de Depuneri, Londra, Viena, Paris, Petersburg, Berlin, Belgia, Elveția.

Cursul locurilor private

din 1 Februarie 1898.

Table of private property prices with columns: Basilica, Credit, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunăre, Innsbruck, Krakau, Laibach, Buda, Palffy, Crucea roșie austr., Rudolf, Salm, Salzburg, St. Genois, Stanislaw, Triciteiu, Waldstein, Banca h. ung. 4%.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Februarie 1898.

Table of Vienna stock market prices with columns: Renta ung. de aur 4%, Renta de corône ung. 4%, Impr. câil. fer. ung. în aur 4 1/2%, etc.

Cursul pieței Brașov

Din 5 Februarie 1898.

Table of Brașov market prices with columns: Bennota rom. Cump. 9.47 1/2 Vënd. 9.49, Argint român. Cump. 9.42 Vënd. 9.44, etc.

Târghiul de rimători din Stetabruch.

Starea rimătorilor a fost la 1 Febr. de 18.413 capete, la 2 Febr. au intrat 394 capete și au eșit 862 capete rămânând la 3 Febr. un număr de 18,881 capete.

Se notază marfa: unгурescă veche zrea dela — or. până la — or. marfa unгурescă tineră grea dela —.51 or. până la 52 — or. de mijloc dela —.51 or. până la 52 — or. ușoră dela 52 — or. până la 53 — or

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

CAUT pentru închiriere pe 5—10 ani o LOCUINȚĂ

cu totul aparte, unde se nu fie și alți locuitori, în raionul Brașovului, pôte fi și mai în depărtare de centru, dăr în loc frumos: 3—5 odăi cu apendicele lor, grădină, apă bună etc.

Oferte cu descrierea obiectului și prețul chiriei cel mai ieftin, a se adresa la

Wilhelm Berger,

k. u. k. militar pensionist

Hatszeg Nr. 315.

Apa amară purgativă „Francisc Iosif“

premiată cu 10 medalii de aur și în urmă singură premiată cu marca medalii milenară.

Domnul profesor Dr. Purjesz Zsigmond analizând numita apă dăce: „Apa amară purgativă „Francisc Iosif“ o întrebuintez totdeauna bucuos în casuri corăspunđtore, deorece efectul ei de obicei se presentă fără nici o apariție secundară neplăcută“.

Clușiu, August 1897.

Prof. Dr. Purjesz Zsigmond m. p.

Se capetă în tot locul.

2-10.132 Direcțiunea în Budapesta.

2-3.126

Advertisement for Mașini de cusut Wertheim, featuring an image of a sewing machine and text describing its quality and availability.

Advertisement for Injecția Orientală a Dr. BOITON din Paris, describing its benefits for various ailments and providing contact information for the pharmacy.

Prima lăcătușerie română în Brașov.

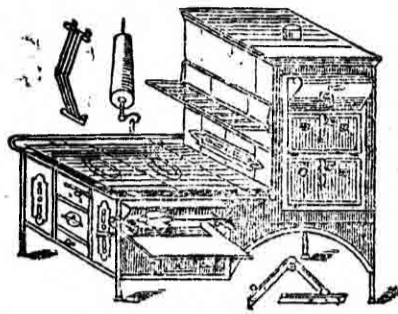
EUGEN PRECUP

Brașov, Valea lată Nr. 2.

Subscrisul am onore a aduce la cunoștința p. t. public român, **că am deschis aici în Brașov, Valea Lată Nr. 2, casele Eichberger**

un atelier complet de lăcătușerie artistică și de construcție,

în care voi confecționa tot-felul de lucrări, ce cad în branșa aceluia, anume: mașini de gătit bucate (Sparherd), sobe, grilagiuri, tot-felul de ferărie pentru clădiri, **conducte de apă, telefoane, sonerii, tot-felul de reparaturi și altele.**



Rog deci pe on. public, ca în orî-ce lucrare, ce cade în sfera măestriei mele, să binevoască a-mi da tot sprijinul și a se adresa cu încredere la subscrisul.

Lucrul meu va fi prompt, solid și cu prețurile cele mai moderate.

Brașov, Decembre 1897.

EUGEN PRECUP,

primul lăcătuș român artistic și de construcție în Brașov.

11--12, 1440

Lăcătușerie artistică și de construcție.

FERĂRIE PENTRU CLĂDIRI

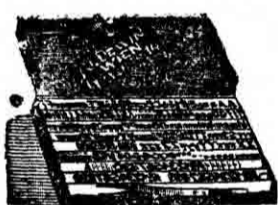
Conducte de apă și telefoane.

Tipografia de typuri veritabile de cauciu în

precum și Stampiglii și sigile se pot comanda direct dela fabricantul **J. BEWIN** fabrica de stampiglii și typuri **Wien, Adlegasse Nr. 14, u. Telefon Nr. 12179.**

Practice pentru cadourile ocazionale și de sărbători

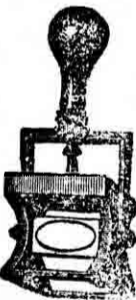
O tipografie de mână completă, cu razim patent, clește și vâpselă (pasta) permanentă, pentru efectuarea de tipărituri diferite: bilete de vizită, adrese, ouverte, circulare etc. se vînd ou



50	Tipuri . . .	fl. 1.20 cr.
130	" . . .	2. — "
190	" . . .	2.50 "
225	" . . .	3. — "
320	" . . .	3.75 "
400	" . . .	4.50 "

In cas de nu convine primesc retour.

— Agenții se caută — Prețuri curente gratis și franco. —



Sz. 45—1898. bvgh.

Árverési hirdetés.

Alóirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében közhírre teszi, hogy a brassói kir. trvszék 1897-ik évi 7460 sz. végzése következtében Demján Simon brassói ügyvéd által képviselt Dusoiu Sándor javára Forget Henrich ellen 200 frt. — kr. s jár. erejéig brassói 1897. évi Deczember hó 15-kén foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 392 frtra becsült házibutorok, stbbiből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbírótság 17037—1897. számú végzése folytán 200 frt. — kr. tőke-követelés ennek 1897. évi Oktober hó 8-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 36 frt. 25 krban biróilag már megállapított valamint 2 frt. 85 kr. jelen árverés kitűzési és a még felmerülő költségek erejéig Brassó (ó-brassói külv. rész) Hosszu-utca 67. sz leendő eszközlésére 1898 évi Február hó 8-ik napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldött irásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Ladányi G.
kir. végrehajtó.

137,1—1

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Nr. 10/1898.

Convocare.

P. T. acționarii institutului nostru prin prezenta se invită la a **XII-a adunare generală ordinară,** ce se va ținea în localul institutului în 24 Februarie st. n. 1898 după amăzi la 2 ore, cu următorul

Program:

1. Raportul anual al Direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Statorirea bilanțului anual.
4. Votarea absoluturului pentru gestiunea anului expirat.
5. Impărțirea profitului curat.
6. Programa, planurile și preliminarele referitoare la zidirea caselor din Strada Tîrgului.
7. Alegerea alor 3 membri în Direcțiune pe un nou period de 5 ani.
8. Eventuale propunerii insinuate conform § lui 28 din statute.
9. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

P. T. acționarii, cari doresc a participa la adunarea generală, să binevoască a-și depune acțiunile la cassa institutului conform prescrișilor §-lui 20 din statutele societății.

Din ședința plenară a Direcțiunii, ținută la 21 Ianuarie 1898.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Miha m. p.,
director executiv.

Active.	Contul Bilanțului.	Pasive.
Cassa în număr	13980 02	Fonduri proprii:
Efecte publice	45668 —	Capital social încurs 206.000—
Efectele fondului de pensiune	11344 16	Fond de rezervă
Efectele fondului de zidire	22907 81	Fond de pensiune
Imprumuturi pe cambii cu giranți	488090 30	Fond intru acoperirea
Imprumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	224815 —	perderilor
Imprumuturi pe ipotece	184475 15	Fond de zidire
Imprumuturi pe oblig. cu cav.	143553 88	Interese anticipate pro 1898
Imprumuturi pe efecte publice	1118 —	Avansuri dela banca
Realități	33283 15	austro-ungară
după amortisare	283 15	33000 —
Mobilier	503 95	Cambii reescomptate 89.915—
după amortisare	50 40	Depuneri spre fruct. 721.180-92
Diverse conturi debitoare și interese restante	32026 60	Dividende neridicate 78-21
	1201432 47	Diverse conturi creditore
		Profit curat
		28162 99
		1201432 47

Spese. Contul profitului și perderilor. Venite.

Interese: pentru fondul de rezervă	2.799-66	Profit transportat din a. trecut	592 40
Inter. pentru depuneri spre fructificare	38.305-82	Inter. dela impr. pe cambii cu giranți 41.943-64	
Inter. pentru cambii comptate	5.775-68	Inter. dela impr. pe camb. cu acoperire hipotecară	18.478-35
Inter. pentru cont-courant	44-25	Inter. dela impr. pe ipotece	16.081-21
Spese pentru salarii și marce de prezență	8.129-30	Inter. dela impr. pe obligaț. cu cav.	12.380-28
Spese pentru chirie, porto, tipăr., diverse	2.489-65	Inter. dela impr. pe efecte publice	92-64
Contribuțiune directă	3.873-63	Int. dela efecte pub.	18.05-60
Contrib. de 10% la int. de dep. și competență de timbru	39 7-27	Provisiuni	96 41
Amortis. din realități	283 15	Chirie	2361 07
Amortis. din mobilier	50 40		
Profit curat	28,162 99		
	93,831 80		93,831 80

Orăștie, la 31 Decembrie 1897.

Iosif de Orbonașu m. p., N. Vlad m. p., Dr. Miha m. p., Romul Nicoară m. p.,
membru în direcțiune. membru în dir. direct. executiv. comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Orăștie, la 27 Ianuarie 1898.

Const. Baicu m. p. Ioan Lazaroiu m. p. I. Branga m. p.

Beția

vindecabilă prin **Antibetinal** întrebuintat în nenumerate cazuri cu cel mai strălucit succes. **La dorință trimitem franco scrisori de mulțumită din partea celor vindecați, spre vedere.**

Neavând nici un gust acest mijloc, i-se pôte da bețivului, fără ca se aibă cunoștință despre acésta. 1 dosă 2 fl. 20 cr. 1 dosă duplă 4 fl. 40 cr. (necesară la patimă veche).

La trimiterea sumei înainte, se espedeză gratis și franco

Se capătă în apoteca „La Vulturul“ în Lugoș Nr. 320. 11—12

Contra tusei și regușelei

ca cel mai bun mijloc se recomandă **bonbonele „Veronica arvensis“** ale lui **Réthy.** — Prețul 1 dosă 30 cr., 5 dose trimite franco „farmacia la Vultur“ din **B.-Csaba.** — Numai dozele cu subscrierea de jos sunt veritabile.

11—0,1462